

Nous temps, velles maneres

«Porque corren nuevos tiempos», proclama l'eslògan electoral d'AP, davant les eleccions del proper 10 de juny. A Castelló, els nous temps que corren a la seu aliancista han esdevingut fortes tensions, a conseqüència de l'elaboració de les llistes locals i autonòmiques. Els diferents grups interns del partit han jugat fort i, com sol ocórrer en aquests casos, ja hi ha un sacrificat: **José Tovar**.

Dissabte passat, 3 de maig, Tovar —vice-president segon a les Corts valencianes— abandonava el partit en veure's impotent davant la seua exclu-

La confecció de les llistes municipals i autonòmiques ha remogut Alianza Popular a Castelló. José Tovar, alcaldable ara per Coalición Electoral Valenciana, i Carmen Belenguer, exportaveu d'AP en aquest mateix ajuntament han deixat el partit.

Albert Vicent

la poca col·laboració rebuda per part del partit i de l'obstruccionsisme que alguns regidors del mateix Grup Popular exercien sobre les seues iniciatives.

Un pòquer curiós

Tots els observadors polítics coincideixen a assenyalar que les principals figures de la dreta a Castelló no es diferencien per posicions ideològiques ni per matisos de poder. Allò que realment els enfronta són els càrrecs, la «vil poltrona» que en diuen alguns.

Carlos Fabra es quedà el 1985 sense

D'esquerra a dreta, Vicente Marco, Daniel Ansuátegui, Francisco Martínez i J. M. Escuín.

sió de les candidatures que compareixeran al proper 10-J. Al darrere, quedava una carrera política lligada a AP. Tovar fou un dels fundadors del partit de Fraga a la Plana, on exercí el càrrec de president provincial fins al Congrés realitzat a Benicàssim, al març de 1985, quan resultà elegit **José María Escuín**, amb el suport de Tovar, que votà en contra de la candidatura de **Carlos Fabra**, avui President local de Castelló. **José Tovar** fou cap de llista a les passades eleccions autonòmiques;

ara, el seu nom ha desaparegut del mapa polític aliancista. També la candidata a l'alcaldia de Castelló el 1983 i portaveu del grup popular al llarg dels darrers quatre anys, **Carmen Belenguer**, ha estat ignorada pels comitès electorals. Mentre Tovar decidia reciclar-se ràpidament i encapçalar la llista municipal de Coalición Electoral Valenciana, **Carmen Belenguer** dimitia dels seus càrrecs als comitès local i provincial. En un escrit públic dirigit als mitjans de comunicació, es queixava de

la presidència provincial d'AP, que anà a parar a mans de **José María Escuín**. Els vots de l'ex-president de la Diputació, **Joaquín Farnós**, junt amb els de Tovar, tingueren un pes específic en l'elecció de l'avui diputat al Congrés. En aquells moments es tancava una tímida operació de Tovar, que pretenia controlar els dos principals càrrecs provincials, ja que la secretària provincial estava, des de 1983, en mans de **Daniel Ansuátegui**, diputat a les Corts valencianes i secretari del Grup

Popular al Parlament. **Ansuátegui** començà la seva carrera política a l'ombra de **Tovar**, i aquest demanava, com als matrimonis més idíl·lics, una absoluta fidelitat. Mentrestant, **Carlos Fabra** quedava com a president local, a l'espera de millors temps.

Fou precisament el passat gener, quan la Junta Local designà els 6 compromissaris per al Congrés Extraordinari d'Alianza Popular, que **Carlos Fabra** demostrà que es mantenia en forma. Amb 96 vots, fou el delegat que hi trobà més suport. **Carmen Belenguier**, portaveu del grup popular a

José M. Escuin, president provincial i regional.

l'Ajuntament de Castelló, perdia el tren. Tot un signe de mal averany per a la vice-presidenta local. Al mateix temps, la rumorologia començava a destapar l'enfrontament que dividia **Joaquín Farnós**, parlamentari autonòmic i vice-president provincial, amb **Daniel Ansuátegui**, que apareixia com un poc més que un simple gregari de **Tovar**. Una llarga carrera d'obstacles els esperava.

Els mesos següents foren tensos en la seu aliancista. Les juntes local i provincial s'enfrontaven en la confecció de la llista a l'alcaldia que fins ara ocupa **Antonio Tirado**. **Carlos Fabra** i **Daniel Ansuátegui** intercaviaven noms, i els esborranys de llistes paral·leles circulaven amb una única coincidència: **Carmen Belenguier** quedava fora de totes les travesses. El 17 de març la primera dona aliancista notificava per escrit el seu distanciament respecte als òrgans directius del partit. **Carlos Fa-**

bra respongué amb un silenci que semblava una sentència.

Al final, s'imposà la llista del president local: **José Luís Gimeno**, **Carlos Fabra** i **Víctor Falomir** en els llocs primer, segon i quart respectivament. **Víctor Falomir** ha estat el punt de referència de **Carlos Fabra** a la corporació municipal al llarg dels darrers quatre anys.

La segona gran batalla s'ha lliurat en la llista autonòmica, on **Ansuátegui** i **Farnós** pressionaven des de la secretaria i la vice-presidència provincials, respectivament. Tots dos són parlamentaris autonòmics i tots, **Tovar** inclòs, esperaven que **Escuin**, des del seu càrrec de president provincial i regional, inclinàs la balança.

Tanmateix, la seua posició ha estat la impassibilitat, a l'espera que la pugna acabàs per beneir-ne el resultat. En aquesta ocasió **Ansuátegui** resultà victoriós, encara que **Farnós** no hi va perdre. Al final, la candidatura autonòmica quedà encapçalada per **Francisco Martínez Clausich**, diputat a les Corts Valencianes i portaveu de la Comissió d'Economia i Hisenda. Ell, amb **Rita Barberá** —candidata a la presidència de la Generalitat i cap de llista per AP-València— i el mateix **Ansuátegui**, han dut tot el tema de la Sindicatura de Comptes. **Ansuátegui** es reservava el número dos i, **Farnós**, el quatre. De cinquè quedava **Vicente Marco**, president provincial de Nuevas Generaciones i home d'**Ansuátegui** amb futur dins del partit.

Després de deu reunions del comitè

Ansuátegui, número dos.

electoral, **Tovar** encara viatjà a Madrid darrere de contactes per aparèixer en un lloc digne. Totes les portes eren tancades per a un home que, després, ha recordat amb nostàlgia: «Quan Fraga era president nacional, aquestes coses no passaven».

Tovar s'ha passat la setmana llançant atacs contra el fill rebel, acusant-lo de traïció política. **Ansuátegui**, amb la seguretat dels victoriosos, ha delegat responsabilitats en el comitè electoral, «que és el qui ha decidit, en funció de la tasca realitzada per cadascú al llarg de la darrera legislatura». □

JOSÉ TOVAR: TRIPLE SALT MORTAL

«AP no pot fer de dreta»

Per a José Tovar, el programa de la Coalición Electoral Valenciana, encapçalada a Castelló per Enrique Monsonís, és idèntic al d'Alianza Popular. Només els diferencien «les persones» i les possibilitats de guanyar.

Albert Vicent

José Tovar es mostra exultant després del triple salt mortal que ha fet en abandonar Alianza Popular i, en el temps rècord de 48 hores, aparèixer com a alcaldable a Castelló per la Coalición Electoral Valenciana (CEV) que, a les comarques del nord, controla Enrique Monsonís. Tovar, que també ocuparà el segon lloc a la llista autonòmica, apareix, això sí, com a independent, com a home polític que no vol

perdre el càrrec sota cap pretext. La incorporació a la candidatura de CEV, realitzada poques hores abans que les llistes es tancassen dilluns dia 4 de maig, ha estat l'últim gest d'un home que té totes les de perdre, el darrer esforç per pujar al tren institucional.

El vice-president segon de les Corts valencianes ha passat de ser una peça clau del partit a trobar-se marginat de totes les llistes per al proper 10-J. Ara, després d'haver recompost la malparada figura d'expulsat del paradís de l'eterna oposició, Tovar es llança a